

DECIZIA nr. 248/25.03.2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC SI SRL,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia sector 3 a Finantelor Publice cu adresa nr. x, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de **SC SI SRL**, cu sediul in Bucuresti,, sector 3.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la 29.05.2014 si inregistrata la Administratia sector 3 a Finantelor Publice sub nr. x, il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/b, comunicata prin posta in data de **30.04.2014**, prin care s-au stabilit accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma totala de **x lei**.

Avand in vedere dispozitiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC SI SRL**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a cauzei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/b, organele fiscale din cadrul Administratiei sector 3 a Finantelor Publice, au stabilit in sarcina SC SI SRL, pe baza evidentei pe platitor, dobanzi si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoare adaugata in suma totala de x lei.

II. Prin contestatia formulata SC SI SRL solicita anulara accesoriilor datorate la impozitul Taxa pe valoare adaugata, stabilite prin declaratiile nr. 160 si declaratiile 300 din lunile iulie si octombrie 2013.

În susținerea cauzei, contestatoarea aduce următoarele argumente:

Obligatiile de plata accesorii sunt aferente declaratiilor 160 care au fost contestate si in luna martie 2013 odata cu primirea deciziei nr. s/z.

Obligatiile de plata accesorii sunt calculate pentru o perioada de 42 zile, urmare debitelor create prin introducerea de catre ANAF a declaratiilor nr. x si Declaratiilor nr. 300 din lunile iulie si octombrie 2013 depuse de societatea noastra.

TVA aferenta declaratiilor depuse de societate in lunile iulie si octombrie 2013 au fost platite cu numerar la Trezoreria sectorului 3 intrucat conturile bancare ale societatii erau blocate de catre ANAF.

Considera ca organul fiscal a preluat in mod eronat din Declaratia 300 aferenta trimestrului II a anului 2013 ca TVA de plata suma de x lei de la randul 37 in loc de x lei de la randul 41 (sold TVA de plata la sfarsitul perioadei de raportare).

Suma platita de x lei a rezultat dupa efectuarea compensarii TVA de plata (x lei) cu soldul sumei negative din perioada precedenta pentru care nu s-a solicitat rambursare (x lei).

III. Fata de constatările organului fiscal, susținerile societății, reglementările legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea contestatara datoreaza accesoriile stabilite prin decizia de calcul accesorii nr. a/b in conditiile in care debitul reprezentand baza de calcul stabilit prin deciziile de impunere din oficiu si declaratii depuse de societate a fost stins prin plata in ordinea vechimii

In fapt, Administratia sector 3 a Finantelor Publice a emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/b, prin care s-au stabilit dobanzi si penalitati de intarziere aferente Taxei pe valoare adaugata in suma totala de x lei.

Dobanzile si penalitatile de intarziere aferente taxei pe valoare adaugata au fost calculate pentru obligatiile stabilite prin deciziile de impunere din oficiu stabilite de organul fiscal si declaratiile 300 aferente trimestrului II si III aferente anului 2013 depuse de societate.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca deciziile de impunere din oficiu au fost emise ca urmare a nedepunerii declaratiilor fiscale in conformitate cu inregistrarea in vectorul fiscal cu raportare lunara.

SC SI SRL contesta decizia referitoare la obligatiile de plata a accesoriilor nr. a/b emisa de organele fiscale sustinand ca accesoriile calculate pentru deciziile de impunere sunt o prelungire a accesoriilor contestate in luna martie 2014, iar accesoriile stabilite pentru declaratiile depuse de societate au fost achitate la termen in numerar la Trezoreria sector 3.

In drept, potrivit art. 114, art. 115, art. 119 si art. 120, art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

„Art. 114 - (1) Plățile către organele fiscale se efectuează prin intermediul băncilor, trezoreriilor și al altor instituții autorizate să deruleze operațiuni de plată.

(2[^]2) Distribuirea sumelor din contul unic se face de organul fiscal competent, distinct pe fiecare buget sau fond, după caz, proporțional cu obligațiile datorate.

(2[^]3) În cazul în care **suma plătită nu acoperă obligațiile fiscale datorate unui buget sau fond, distribuirea în cadrul fiecărui buget sau fond se face în următoarea ordine:**

a) pentru toate impozitele și contribuțiile cu reținere la sursă;

b) pentru toate celelalte obligații fiscale principale;

c) pentru obligațiile fiscale accesorii aferente obligațiilor prevăzute la lit. a) și b).”

„ Art. 115 - 1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la [art. 21](#) alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor [art. 114](#), de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

[...] b) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată, se aplică prevederile [art. 175](#) alin. (4[^]1); [...]

(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;

b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil.”

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând

cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv. [...]

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

„**Art. 120¹ - (1) Penalitățile de întârziere** reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Fata de prevederile legale de mai sus, rezulta ca dobanzile de intarziere se datoreaza pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata. Accesoriile se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Din documentele existente la dosarul in cauza si din analiza fisei sintetice rezulta urmatoarele:

- pentru anul 2007 societatea a figurat in vectorul fiscal cu depunere lunara a declaratiilor ca urmare a depasirii plafonului de 100.000 euro. Pentru nedepunerea deconturilor de TVA aferente anului 2007, AS3FP a emis decizii de impunere din oficiu cu obligatii de plata;

- decontul trimestrului II al anului 2013 a fost preluat in fisa sintetica cu debit de x lei, termen scadent de plata data de 25.07.2013;

- societatea a efectuat plata aferenta decontului trimestrului II 2013 in suma de x lei, tinand cont faptul ca pe trimestrul I 2013 a avut de recuperat suma de x lei;

- decontul trimestrului III al anului 2013 a fost preluat in fisa sintetica cu debit de x lei, termen scadent de plata data de 25.10.2013;

- societatea a efectat plata aferenta decontului trimestrului III 2013 in suma de x lei in data de 25.10.2013.

Desi, societatea a achitat la termenul scadent obligatiile de plata aferente trimestrului II si III 2013, aceasta avea obligatii de plata declarate de societate si neachitate pentru trimestrul IV al anului 2012 si obligatiile de plata stabilite din oficiu aferente anului 2007, iar in conformitate cu prevederile legale, pentru debitele neachitate la termenul scadent se datoreaza dobanzi iar platile efectuate de societate sting in ordinea vechimii debitele scadente.

Fata de dispozitiile legale invocate si fata de documentele existente la dosarul cauzei se retine ca obligatiile de plata declarate de contribuabila si impuse din oficiu de catre organul fiscal au fost stinse in ordinea vechimii.

De asemenea **art.213** din Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(1) In solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii.”

Afirmatia societatii cu privire la faptul ca organul fiscal a preluat in mod eronat din declaratia 300 aferenta trimestrului II a anului 2013 ca TVA de plata suma de x lei de la randul 37 in loc de x lei de la randul 41 (sold TVA de plata la sfarsitul perioadei de raportare), nu poate fi retinuta favorabil in solutionarea cauzei deoarece debitul de x lei este taxa de plata in perioada de raportare, respectiv trimestrul II al anului 2013.

Referitor la contestarea Declaratiilor 160 emise din oficiu de organul fiscal se mentioneaza ca Serviciul solutionare contestatii din cadrul DGRFPB prin Decizia nr. x a solutionat contestatia societatii, decizia fiind comunicata societatii prin posta cu confirmare de primire in data de 26.06.2014.

Fata de cele prezentate rezulta ca suma de **x lei** reprezentand accesorii aferente taxei pe valoare adaugata sunt corect si legal datorate, urmand sa fie respinsa contestatia formulata de SC SI SRL impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/b ca neintemeiata pentru aceasta suma.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 114, art. 115, art. 119, art. 120, art. 120¹, art. 213 si art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

DECIDE

Respinge ca neintemeiata, contestatia formulata de **SC SI SRL** impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/b, emisa de Administratia sector 3 a Finantelor Publice prin care s-a stabilit dobanzi si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoare adaugata in suma de **x lei**.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Bucuresti.